

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Május 19-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

A' Párisból Május' 1-ső napján indult levelek szerént, a' Bonaparte fő hadi szállását kevés napok alatt Condé várában vélték lenni. — Ezek a' Generálisok neveztetnek-meg, a' kik armádákat vezérle-
nek: Az 1-ső armádát vezérli *Drouet*; hadi szállása *Lille* — a' 2-dikát *Reille*; hadi szállása *Valenciennes* — a' 3-dikát *Van-
damme*; hadi szállása *Mezières* — a' 4-dikét *Girard*; hadi szállása *Metz* és *Thi-
onville* — az 5-dikét *Rapp*; hadi szállása *Straszbürg* — a' 6-dikét *Mouton* (*Lobau* Gróf); hadi szállása *Laon* (e' tartalék armáda — a' 7-dikét *Marschal Grouchy*; hadi szállása *Grenoble* és *Chambéry* — a' 8-dikét *Clauzel*; hadi szállása *Bordcaux* — a' 9-dikét *Marschal Brüne*; hadi szállása *Toulon*. A' 10-diknek vezére, mellynek *Perpignan* a' hadi szállása, még nem tudatik.

A' 8-dik armádának vezére *Clauzel* egy tábori proklamációját ntézett az alattavalókhoz, a' melyben ezeket is mondja: — „A' *Garunna* mellett egy új sereg gyűl össze, *Nyoltzadik szemmeltartó armáda* nevezet alatt, melynek organizáltatása 's kormányoztatása réám bizattatott. Ennek czélzása nem ellenségeskedés, hanem tsak az, hogy a' Spanyol határok mellett lévő departamenteket védelmezze, abban az eset-

ben, ha t. i. a' *Madridi* kabinétet a' rosztélék arra venné, hogy azon nemzet ellen való hadakozásban részesüljön, a' melynek barátságára és szövetségére Spanyol országnak eleitől fogva szüksége volt. *Napoléon*, kinek az előbbeni időkben egész Európa engedelmeskedett, mostantól fogvást ezután tsak a' mi sziveinkben akar parantsólni, 's a' maga boldogságát tsak a' mi boldogittatásunkban feltalálni, melyre nézve legnagyobb áldozatokat teszen Európa békeségének megtartatásáért, 's a' többi.

Bayonnéből írják, hogy a' Spanyol országlószék oly szorosán megtiltotta a' Frantzia országgal való közösülést, hogy ezt a' tilalmat egy valóságos hadhirdetesnek lehet tartani. A' *Biskajai* és *Navarrai* határszélekre már sok Regementek megérkeztek; 's a' *Bidasoa* partjai sűrűen megrakattattak Spanyol örzótsapatokkal. —

A' *Lausannei* újságban erőssítik, hogy a' Frantzia országlószék a' *Breitsach* mellett lévő *Mortier* nevű erősség' Komendánsát elfogattatván *Párisba* vitette, azért, mint mondják, hogy ezt az erősséget által akarta adni a' Szövetségeseknek.

Lille várába azt a' *Lapoype* nevű Generálist küldötték Komendánsnak, ki az utolsó háboruban *Wittenbergát* sokáig védelmezte.

Marschal Mortierről azt beszélnek és

írják, hogy valamely különös követségbe útozott legyen el *Párisból*.

Ha az ember az itt következő tudósítást figyelmetesen megolvassa, nem lehet hogy azt ne mondja, hogy e' szerint igen különös ábrázatot kellett most Frantzia orzágának magára venni: — „Olyan emberek erőssítik, úgy mond, a' kik hiteles kútféjkekből beszélnek, hogy *Bonapartéra* nézve az ő kiegészztő Constitúziójának nem lett az a' következése, a' melyet ő várt attól. Ő úgy járt ezzel, mint mindenkor szokott jární az ember, mikor minden részen lévőket magának megnyerni akar; égygyikkal sem éri-el czéltását, mert égygyiknek sem tehet eleget. Leginkább meghökkentek, mint mondják, azok, a' kik a' Respublikának helyreállítatását reménlettek. Ezek nem vakítottak-meg a' mérséklett Monárcsiá országlás által, melynek a' két kamaráknak kellene lenni a' rugójának. Jól látják ezek azt, hogy *Bonaparte* nem akar a' maga egyedül való és mindent végrehajtani kívánó hatalmán felhagyni. A' hevesebb Respublikáusok között némelyek már külső jelek által is kinyilatkoztatni kezdették vala, a' Respublika helyreállítatása eránt való reménségeket, míg azonban a' lágyemelegebb indúlatuak figyelmetességgel várták, hogy mint fog szólni az idő. Végezetre ez a' születmény; t. i. ez a' kiegészztő Constitúzió, 's még az a' meggyőztetés, hogy az Európai Fejedelmeknek Frantzia ország ellen való öszszeszóvetkezése még most is fennáll, és hogy ezek nem lettek egymás ellenségeivé, mint Párisban reménlettek, Bonapartétól való elidegenülést és kedvelenséget okoztak. Tudva van, hogy Bonaparténak sok előkelő régi támoszai, a' kik titulusokkal és méltóságokkal voltak tőlle felruházatva, aláírásaikban most el-mellőzik ezen titulusokat, és tsak ezi teszík neyeik mellé: *Citoyen* (polgár); 's minden külső megkülömböztetődésekre nézve azt a' semmível való nemgondolást's

megvetést akarják mutatni, mely a' revolúciónak kezdetében oly igen módiban volt. A' hol így kellene kiáltani: *Éljen a' Császár!* sokak vagy nem kiáltanak, vagy pedig így kiáltanak: *Éljen a' Respublika, éljen a' szabadság!* — Hanem ezt nem tselekszik a' katonák, mivelhogy nekik nem olyan kedves a' Respublika, mint egy olyan Vezér, a' ki őket ragadományra és szabad akarat szerint való életre vezérli, vagy sőt inkább, a' kiről ők úgy gondólkodnak, hogy megkivánhatják tőlle, hogy őket e'felére vezérelje. Ezek magok akarnak lenni az úrak, és nem kívánják, hogy a' nép legyen az. —

„A' *Bonaparte*' armádájának mennyiségéről nem lehet meghatározva írni, mert ő olyan mesterséggel él, hogy seregit szünet nélkül marsehiroztatja ide amoda. Hitelesen fel lehet tenni, hogy egész ereje nem áll többől 150,000 embernél, noha némelyek előtt ez is igen nagyítottnak lenni látszik. A' nemzeti testörzőkről pedig nem kell binni, hogy olyan tüzesek volnának, mint némely levelek erőssítik; ezek többire már idős 's már megházasodott emberek, a' kiket az a' reménség kezdett vala táplálni, hogy nem lesz többé szükség az ő vitézkessekre, 's magoknak azon ember' ditsősségszomjúzásáért való feláldozásokra, a' kik az ő Császárjoknak nevezi magát, 's több e'félék. —

A' Párisi legújabb levelek szerint *Bonaparte* még nem hagyta volt oda Párist, 's nem is gondólták, hogy egy hamar útnak induljon.

Svédzia.

A' Svédziai Rendek' gyűlése meghatározta, hogy a' volt Királynak *Gustávus Adolphusnak*, az annyáról való's még meglévő jószágait elfoglaltassa, azért, hogy olyan hirdetést adott-ki Európában, hogy a' fiára nézve még nem mondott-le a' Svédziai koronához való jussáról.